จารุณี อนุพันธ์ : ชุดข้อมูลผู้เรียน: การใช้คำสรรพนามในภาษาเขียนของนักศึกษาวิชาเอก ภาษาอังกฤษชาวไทย (LEARNER CORPUS: PRONOUN USE IN WRITTEN LANGUAGE OF THAI UNIVERSITY ENGLISH MAJORS) อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์ ดร.สานุช เสกขุนทด ณ ถลาง, 275 หน้า

งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นรายงานการศึกษาวิจัยคลังคำของผู้เรียนเพื่อศึกษา 1) คำสรรพ นามภาษาอังกฤษ (ในรูปประธาน กรรม และแสดงความเป็นเจ้าของ) ที่นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ ชาวไทยใช้ในงานเขียนบรรยายเรื่อง 2) ความแตกต่างของคำสรรพนามที่นักศึกษาสี่กลุ่มใช้ในงาน เขียนบรรยายเรื่อง และ 3) รูปแบบการพัฒนาในการเรียนรู้ภาษาเรื่องการใช้คำสรรพนามที่พบเมื่อ เวลาผ่านไป งานวิจัยได้ออกแบบชุดแถบป้ายบอกข้อมูล (tagset) ทั้งสำหรับคำสรรพนาม และสรรพ นามที่ผิดโดยอิงจากการใช้คำสรรพนามภาษาอังกฤษในงานเขียน และได้นำวิธีใช้คอมพิวเตอร์ช่วย การวิเคราะห์ภาษาที่ผิด (Computer-aided error analysis approach: CEA) มาใช้ในงานวิจัยนี้ ก่อนที่ จะเก็บข้อมูลงานเขียนของกลุ่มเป้าหมาย โดยข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและเชิง คุณภาพ

กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 231 คน จากชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 เขียน บรรยายเรื่องสามเรื่อง ได้จำนวนคำ 228.608 คำ นำมาวิเคราะห์จับหาคำสรรพนามและตรวจสอบ คำผิดโดยใช้ชุดแถบป้ายบอกข้อมูลที่ออกแบบไว้ ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่านักศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย การใช้คำสรรพนามในงานเขียนบรรยายเรื่องมากที่สุด แต่สรรพนามที่ถูกต้องมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ ≤ 0.05) นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาถึงสรรพนามที่ผิดกลุ่มนี้มีค่าเฉลี่ยสูง ที่สุดอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ในการใช้สรรพนามผิดประเภท 01 -05 (omission, overuse, case error, gender error, and number error) และสรรพนามที่ผิดเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะ ลคลงเมื่อนักศึกษาเรียนรู้ภาษานานมากขึ้น นักศึกษาปี 4 อาจได้รับอิทธิพลจากภาษาที่ 1 ในขณะที่ นักศึกษาชั้นปี 1 อาจจะได้รับอิทธิพลจากภาษาที่ 1 มากที่สุด อย่างไรก็ดี ในส่วนของค่าเฉลี่ยกำ สรรพนามผิดประเภท 06 (Mis-coreference) ของทั้งสิ่กลุ่ม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ สรรพ นามผิดประเภท 06 นี้คงที่แม้เวลาจะผ่านไปก็ตาม รูปแบบการพัฒนาของการใช้สรรพนามเมื่อเวลา ผ่านไปนั้นพบว่านักศึกษาในระยะเริ่มต้นนักศึกษามีแนวโน้มที่จะใช้สรรพนามเพื่อแทนที่คำนาม มากที่สุด เมื่อเวลาผ่านไปนักสึกษามีแนวโน้มที่จะแทนที่คำนามด้วยคำแทนที่คำนามอื่นๆ แทนที่จะ ใช้แต่คำสรรพนาม อย่างไรก็พบว่านักศึกษายังใช้สรรพนามผิดในประเภทที่ 06 อาจเพราะมีการ พิจารณาถึงหลักการลำดับการเข้าถึงในการแทนที่คำนามไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้นการจัดสื่อและ กระบวนการสอนการใช้คำสรรพนามเพื่อระบุการใช้สรรพนามผิดประเภท 06 ในบริบทจึงจำเป็น

ต่อผู้เรียนที่จะทำให้งานเขียนมีความเชื่อมโยงเมื่อสื่อสารค้วยการเขียน ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัย คือการพัฒนาการออกแบบชุดแถบป้ายข้อมูลการใช้ภาษาในส่วนอื่นๆ ของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็น ภาษาต่างประเทศชาวไทยต่อไป

สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ปีการศึกษา 2555 ลายมือชื่อนักศึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

JARUNEE ANUPAN: LEARNER CORPUS: PRONOUN USE IN WRITTEN LANGUAGE OF THAI UNIVERSITY ENGLISH MAJORS. THESIS ADVISOR: SANOOCH SEGKHOONTHOD NA THALANG, Ph.D., 275 PP.

LEARNER CORPUS/COMPUTER-AIDED ERROR ANALYSIS/ ERROR TAGGING/PRONOUN/INTERLANGUAGE

This thesis is a learner corpus-based study of 1) how pronouns (subject, object, and possessive cases) are produced by Thai university English majors in narrative writings; 2) what the differences of pronoun errors are as they occur in the narrative writing produced by students in four different groups; and 3) what are the developmental patterns of pronoun acquisition that can be seen to occur over time. Pronoun and error tagsets were designed based on Thai EFL learners' writing and employed based on a computer-aided error analysis approach (CEA) before collecting the informants' writings. Both quantitative and qualitative data analysis are employed in the study.

The subjects were 231 university English majors, Year 1 to Year 4. Three story telling tasks were collected for 228,608 tokens and detected for pronouns and errors by using the tagsets. The results revealed Year 1 students produced the highest mean number of pronouns but they produced the lowest mean rates of pronoun accuracy (significant level at $p \le 0.05$). Additionally, when considered with errors they produced significantly higher means of errors than the others for error types 01 to 05 (omission, overuse, case error, gender error, and number error); these errors tended

to decrease over time. Year 4 students might have been the least influenced by L1,

while Year 1 might have been the most affected by L1. However, no significant

differences in the means of error type 06 or mis-coreference across the four groups

were found; a trend of the error was likely to be unchanging over time. Development

patterns of pronoun use over time found that the students used pronouns most

frequently used pronouns to replace a noun phrase at the beginning; as time went by,

the students tended to replace the noun phrase with other pronominals. However,

with little consideration of referent accessibility hierarchy, the students persisted in

error type 06 or mis-coreference. More effective teaching materials or methods for

identifying mis-coreference of pronoun in contexts, therefore, are needed so that the

students are able to maintain better cohesion when communicating in writing. For

future research, the tagsets that were designed for Thai EFL learner language can be

extended to larger learner corpora in the future.

School of Foreign Languages

Academic Year 2012

Student's Signature

Advisor's Signature